Zavallı Kayıkçı

Mehmet Emin Yurdakul

Zavallı Kayıkçı — Mehmet Emin Yurdakul

İlk yayın: Türk Sazı (1914)

Mehmet Emin Yurdakul 1944 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Zavallı_Kayıkçı&oldid=165469 (revizyon 165469). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Şu kayıkçı, kötü yerde yakalanmış boraya;
O, şu sığın önlerinde, epey vakitten beri
Dalgalarla dövüşüyor, gelemiyor ileri.

Yazık, yazık, kendisini atamazsa karaya.
Bu geceden başlayarak bir ev halkı bunalır;
Kuru toprak üzerinde beş altı can aç kalır.

Batı yeli, su yüzünü altüst eden bu çılgın,
Yılan gibi ıslıklarla ağu gibi esiyor.
Koca koca vapurların yollarını kesiyor.
O kayığın atıldığı bir yosunlu taşlığın
Açığında dalgacıklar büyüyor,
Şahlanarak gökyüzünden uçan kuşu kapıyor,
Uğrağına ne gelirse dövüyor,
Uğuldaya uğuldaya kıyılara çarpıyor.

Babacığım, Tufan olsa şu şimdiki fırtına,
Sen Nuh gibi gönül bağla, merhametli Tanrı'na.
Ancak, sen de biraz daha kuvvetini al ele;
İşte, işte, uzak değil; yüz adım yok iskele.

Biçarede renk kalmamış, ak pak olmuş bet beniz,
Can çekilmiş, kuvvet bitmiş, buz kesilmiş el, ayak.
Vah zavallı! kürekleri tutamıyor, atacak.

Ah, bütün gün insanları çekip yutan şu deniz
Buna dahi ne bir baba, ne de zayıf diyecek;
Sefilciği haykırttıra haykırttıra yiyecek!

Hain deniz, o büsbütün azgınlaşan canavar,
Bu kayığın üstüne de birkaç dalga atıyor;
Artık kayık çalkanmıyor, suya doğru batıyor.
İçindeki bahtsız insan, o altmışlık ihtiyar
Kürekleri bırakarak elinden
Kıyılara: «Can kurtarın!» diye feryat ediyor.
Sular onun vücudunu çekerken
Boğuk boğuk haykırıyor, dibe doğru gidiyor!...

Kanlı mahluk, senin her gün kemirdiğin topraklar
İçersinde birçok insan kemiğiyle eti var.
Sen mideni bunlar ile doyururken, beslerken
Ne çıkacak şuncağızın vücudunu yemekten?...

— Ey kardeşler! borç değil mi herkese,
Kulak vermek, yardım etmek şu sese?...

— Hava çok sert, ağu gibi esiyor;
Vapurların yollarını kesiyor!...